Написав Іван Пастернак
Четвер, 23 лютого 2017, 03:31

***

Від смутку похилилася калина
Та листя почорніло від журби.
Це плаче, стогне рідна Україна!
Від розпочатої агресором війни.

А скільки полягло, там патріотів…
Що навіть не можливо, уявить собі.
І не одна пішла у вічність рота.
У кровопролитній, жорстокій боротьбі.

Горить Луганськ, горить Донбас.
І рушиться там інфраструктура.
Російська армія прийшла до нас.
Свою впроваджувать культуру.

Чому, чому о, Боженько скажи!
Таке на плечі наші горе впало?!.
З війною дальше не хочем жить,
А може ми молилися замало…

Ми все таки зберемося гуртом!
Де інде, можливо на майдані.
І розпочнемо боротьбу зі злом.
Цей бій для всіх буде останнім.

Ми переможемо агресора, я знаю!
Бо праведну ми вибрали дорогу,
І ворога безповоротно проженем…
Слава Україні! Навіки Слава Богу!